

Hans Wilhelm

Ikke gi opp, Josefine!

Waldo
klubben

Copyright: Hans Wilhelm, Inc.

Et brev fra

Waldo

Kjære Venn!

Ikke gi opp hvis du strever med å lære noe du ikke kan. Det er morsomt å lære nye ting. Noe som du svært gjerne vil gjøre. Sykle, for eksempel, eller gå på skøyter, for ikke å snakke om alle de gangene man havner med snuten i snøen de første gangene man skal lære å gå på ski. Enkelte ting **må** du lære, men hvis du ikke har lyst eller vil det selv, blir alt mye vanskeligere enn det egentlig er. Man er redd for at noen skal le eller erte. Det er forresten veldig dumt å erte, ikke sant?

Det kan i hvertfall være nok til at du gir opp. Jeg har hatt det slik selv. Derfor skal jeg fortelle deg om Josefine i dag. Da hun skulle lære noe hun ikke kunne, og som hun heller ikke hadde lyst å gjøre, ble det virkelig vanskelig. Men vanskelig er ikke det samme som umulig!

Masse hilsener
din Venn

Waldo

Hans Wilhelm
*Ikke gi opp,
Josefine!*

Til norsk ved
Dag Sandvik

Waldo
KLUBBEN

Copyright © norsk utgave: WALDO-KLUBBEN
Sverdrupsgt. 23, N-4007 Stavanger

Originalens tittel: DON'T GIVE UP, JOSEFINE

Copyright © Hans Wilhelm, Inc

ISBN 82-7106-180-1

Trykt i Belgia

Josefine bodde på Sydpolen, der det er is og snø og vann hele året. Selv om hun var en pingvin, var hun mest sammen med andre dyr, for de kunne så mange morsomme leker og fant alltid på noe spennende. Snø-harene, for eksempel, lærte henne å skøyte på isen. Josefine hadde aldri trodd at det var så lett.

Noen ganger, når de hadde skøytet om kapp, rutsjet de nedover et isfjell og plasket ut i sjøen.

Josefines venner fant på de rareste ting, men hun var ikke redd for å prøve noe nytt. Det var nok derfor hun lærte alt så fort og kunne gjøre det samme som vennene sine.

Enten det var badminton...

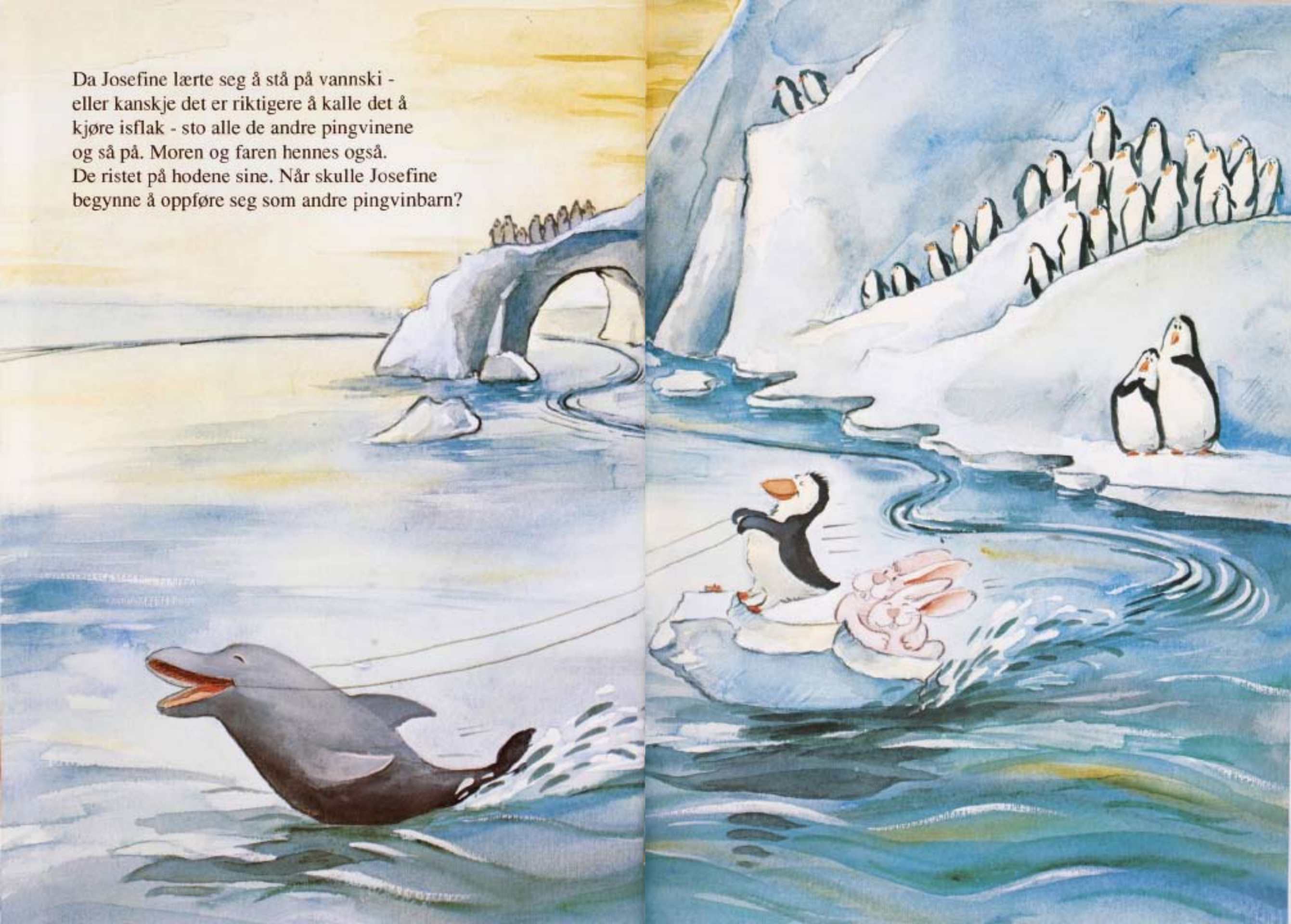

eller boksing.....

eller å stå på ett ben på ryggen til isbjørnen som fór i full fart over snøen. Josefine stortrivdes sammen med vennene sine.

Da Josefine lærte seg å stå på vannski -
eller kanskje det er riktigere å kalle det å
kjøre isflak - sto alle de andre pingvinene
og så på. Moren og faren hennes også.
De ristet på hodene sine. Når skulle Josefine
begynne å oppføre seg som andre pingvinbarn?

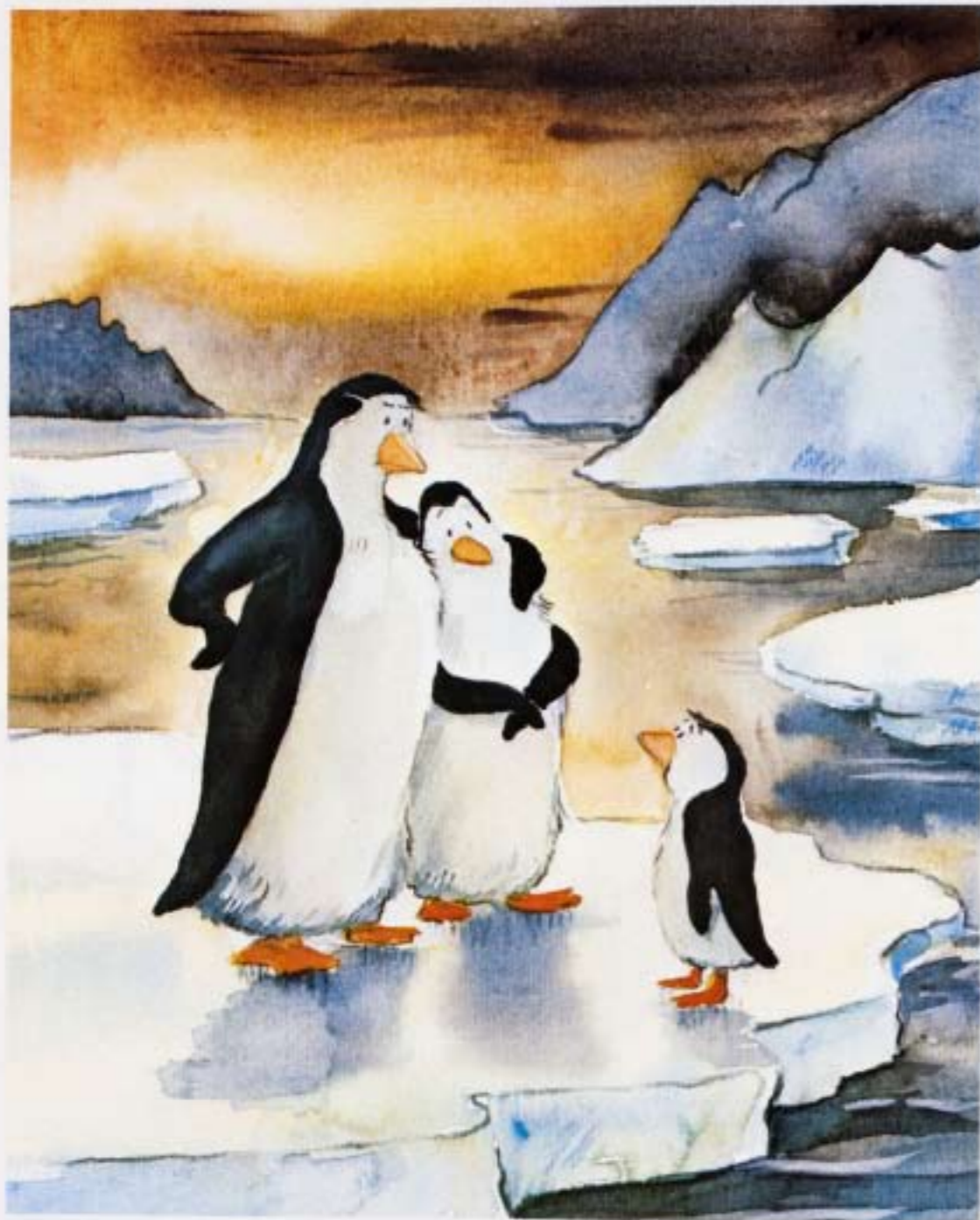

En dag trodde de ikke sine egne øyne. Høyt oppe i luften fløy to store måker - og Josefine! - "Nå får det være nok!" sa far. - "Det er på tide hun begynner på skolen og lærer det som alle pingvinbarn må lære."

Den kvelden hadde de en alvorlig prat med Josefine.
- "Vi vet hvor godt du liker alle disse lekene, og hvor flink du er," sa mor. - "Men det finnes andre ting som du må lære."

- "I morgen går vi til Madam Pingnovas skole," sa far.
- "Hun er den beste pingvinballett-læreren i verden."
- "Men pappa, jeg har ikke lyst til å gå på skolen. Jeg har ikke lyst til å bli danser," svarte Josefine. - "Det er ikke mer å snakke om," sa far og hoppet over på et annet isflak. - "I morgen begynner du på skolen!"

Madam Pingnova ble veldig glad for at Josefine skulle begynne i hennes klasse. Madam var sikker på at Josefine ville bli en veldig flink danser. - "Men du blir nødt til å trene flittig," sa hun. - "Trene!" tenkte Josefine. - "Det høres ikke morsomt ut." - "I dag skal vi lære sommerfugldansen," sa Madam Pingnova. - "Tenk dere at dere er en liten gul sommerfugl som flager fra blomst til blomst."

Josefine somlet med vilje og brukte ekstra lang tid på å få på seg ballettskoene. Hun lurte på hva en sommerfugl gjør når den flager, hvordan den gjør det og hvorfor.

Omsider stilte hun opp i rekken.

Men uansett hvor mye hun forsøkte,

var hun ikke særlig flink til å være sommerfugl.

På veien hjem fra skolen slepte Josefine ballettskoene etter seg i snøen. Hun var lei seg. - "Noe så dumt!" tenkte hun. - "Late som om man er en sommerfugl!"

Dagen etter øvde de på andedansen.

Josefine var ikke særlig flink til å være andunge heller.

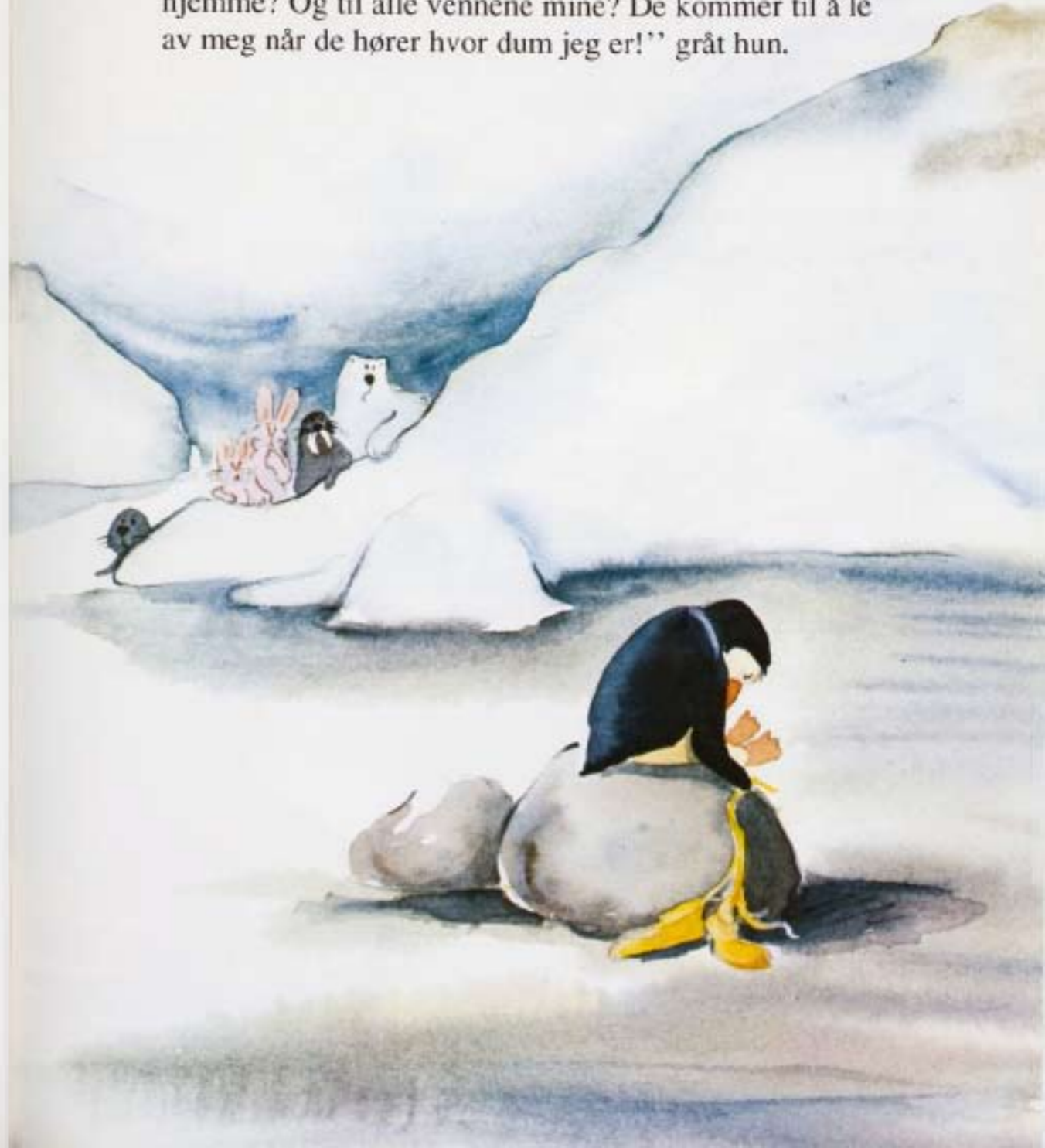

- "Å være and er enda vanskeligere enn å være sommerfugl som flagerer," tenkte hun da hun trasket hjemover etter skolen.
- "Jeg liker ikke å gjøre noe jeg ikke er flink til!" mumlet hun og ble riktig lei seg.

Tredje dagen forsøkte Josefine å lære blomsterdansen, men hun følte seg mer som et ugress, selv om hun aldri hadde sett verken ugress eller blomster.

Den dagen orket hun ikke å være på ballettskolen til skolen sluttet. Josefine gikk sin vei. Hun ville være alene. - "Jeg kommer aldri til å bli flink på skolen. Jeg kan ingenting. Jeg får ikke til noe som helst," tenkte hun, og to store tårer trillet ned på nebbet. - "Hva skal jeg si hjemme? Og til alle vennene mine? De kommer til å le av meg når de hører hvor dum jeg er!" gråt hun.

- "Det gjør vi ikke!" bjeffet selen, som hadde hørt hva Josefine sa. Alle vennene samlet seg rundt henne. - "Du har forsøkt, og du har gjort ditt beste. Ingen kan forlange mer enn det," sa hvalrossen myndig. - "Det tar tid å lære nye ting," sa isbjørnen. - "Ikke gi opp, Josefine!" sa snøharen. - "Du klarer det nok. Vi vet at du klarer det!" sa de alle sammen i kor.

Josefine var ikke helt sikker, men hun takket vennene sine og følte seg mye bedre til mote.

Dagen etter sa Madam Pingnova: - "I dag, barn, skal vi lære en meget vanskelig dans. Dere skal være snøharer." Hun skrudde på musikken, og pingvinelevne stilte seg på linje.

- "En, to, tre, og en, to, tre - begynn med et snøhare-hopp," sa Madam Pingnova.

Josefine tenkte på snøhare-vennene sine. - "Jeg vet hvordan de hopper," sa hun, og hoppet av gårde som en snøhare.

Josefine fikk til de flotteste snø-hare hopp!

Snart fulgte de andre elevene etter Josefine, og Madam Pingnova var så glad og fornøyd at hun måtte være med å hoppe hun også. Da musikken stoppet, skrøt alle av Josefine. Hun var den beste snøhare-hopperen i hele klassen! - "Snøhare-dansen er den vanskeligste av alle," sa klassekameratene hennes. - "Kan du den, så får du til alle de andre dansene også!" Madam smilte til Josefine. - "Jeg er så stolt av deg, vennen min. Du har virkelig talent!"

Etter skolen ville de andre elevene ta følge med Josefine.

Hun tok dem med til alle vennene sine
og sa til de gamle lekekameratene:
- "Det er på tide at dere begynner å lære
noe nytt. Det er kanskje vanskelig til å
begynne med, men etterhvert blir det
lettere. Og det er så morsomt!"

Så lærte Josefine og pingvinbarna de
andre dyrene å danse pingvinballett.

Alle dyrene likte å danse! Nåja, unntatt
hvalrossen da. Han syntes han så så rar ut i
ballettkjolen sin!

